Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26542
Copyright: Admont, Benediktinerstift

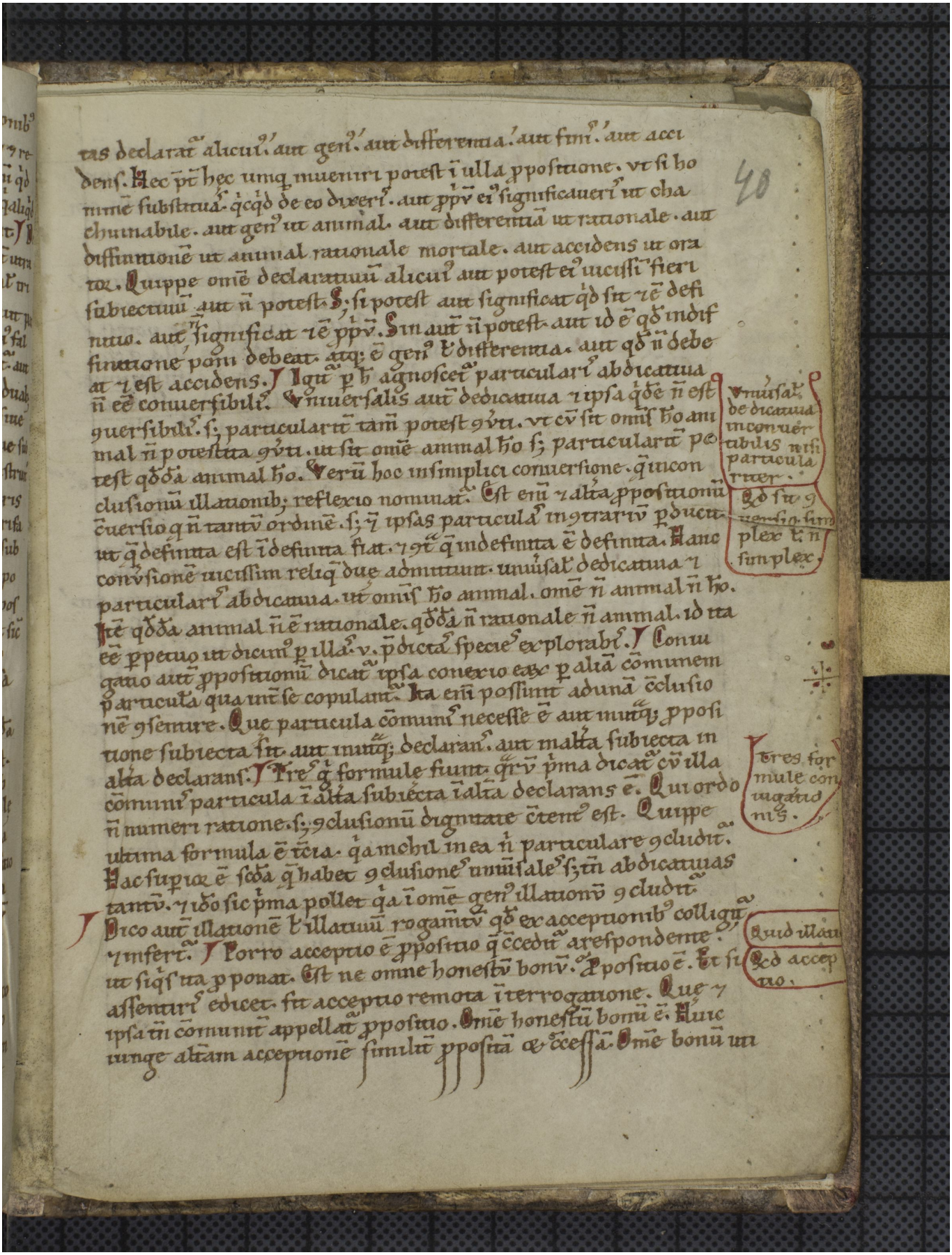

40

tas declarat alicui. aut geni. aut differentia. aut fini. aut acci
dens. Hec pt hec unq; inueniri potest i ulla ppositione. vt si ho
mine substituat. qcqd de eo dicerit. aut ppv ei significauerit ut cha
chinnabile. aut geni ut animal. aut differentia ut rationale. aut
diffinitione ut animal rationale mortale. aut accidens ut ora
tor. Quippe omne declaratiuum alicui aut potest ei uicissi fieri
subiectiuum aut ñ potest. S; si potest aut significat qd sit re defi
nitio. aut significat re ppv. Sin aut ñ potest. aut id e qd indif
finitione poni debeat. atq; e geni t differentia. aut qd ñ debe
at r est accidens. Igit p h agnoscet particulari abdicatiua
ñ ee conuersibili. Vniuersalis aut dedicatiua r ipsa qde ñ est
guersibilis. s; particularit tam potest gvti. vt cv sit omis ho ani
mal ñ potestita gvti. ut sit ome animal ho s; particularit po
test qda animal ho. Verum hoc in simplici conuersione. qui con
clusionum illationib; reflexio nominat. Est enim r alta ppositionum
cuersio q ñ tantum ordine. s; r ipsas particula ingtiarum pducit
ut q definita est i definita fiat. r gt q indefinita e definita. Hanc
conuersione uicissim reliq due admittunt. uniusal dedicatiua r
particulari abdicatiua. ut omis ho animal. ome ñ animal ñ ho.
re qda animal ñ e rationale. qda ñ rationale ñ animal. id ita
ee ppetuo ut dicum p illa v. p dicta species explorabi. Conu
gatio aut ppositionum dicat ipsa conexio eax p alia comunem
particula qua int se copulant. Ita enim possint adunā cclusio
ne gsentire. Que particula comuni necesse e aut inuicq; pposi
tione subiecta sit aut inuicq; declarans. aut malta subiecta in
alta declarans. Tre q formule fiunt. qrum pma dicat cum illa
comuni particula i alta subiecta i alta declarans e. Qui ordo
ñ numeri ratione. s; gclusionum dignitate ctem est. Quippe
ultima formula e tcia. qa mchil in ea ñ particulare gcludit.
Hac supior e scda q habet gclusione uniusale s; tm abdicatiuas
tantum. r ido sic pma poller qa i ome geni illationum gcludit.
Dico aut illatione t illatiuum rogantum qd ex acceptionib colligt
r infert. Porro acceptio e ppositio q ccedit arespondente.
ut siqs ita p ponat. Est ne omne honestum bonum. Ppositio e. Et si
assentiri edicet. fit acceptio remota i terrogatione. Que r
ipsa tm comunit appellat ppositio. Ome honestum bonum e. Huic
iunge aliam acceptione similit ppositam & ccessa. Ome bonum ut

Vniusal de dicatiua inconuertibilis nisi particula iuter.

Qd sit gnersio simplex t ñ simplex.

Tres formule conuigationis.

Quid illatio

Qd acceptio.